

Margareta Daepp

Naar de bron van eenvoud

Het werk van Margareta Daepf straalt helderheid en eenvoud uit. De ongebruikelijke combinaties van vormen en kleuren zijn geïnspireerd door de Japanse cultuur met zijn basisbegrippen van leegte en essentie.

Margareta Daepf (Zwitserland, 1959) heeft een heel eigen vormtaal ontwikkeld. 'Ik wil mijn ideeën in ongebruikelijke vormen weergeven. Liefst in porselein. Vragen stellen en kijken wat ik van de antwoorden vind. Tot het uiterste gaan met technieken en nieuwe, onvoorziene mogelijkheden ontdekken. Dat is inspiratie voor mij: experimenteren, maar ook kleur, kunst, cultuur en ambachtelijke tradities.'

Japan

Margareta vindt die inspiratie in de Europese, islamitische en Aziatische culturen. Vooral de Ja-

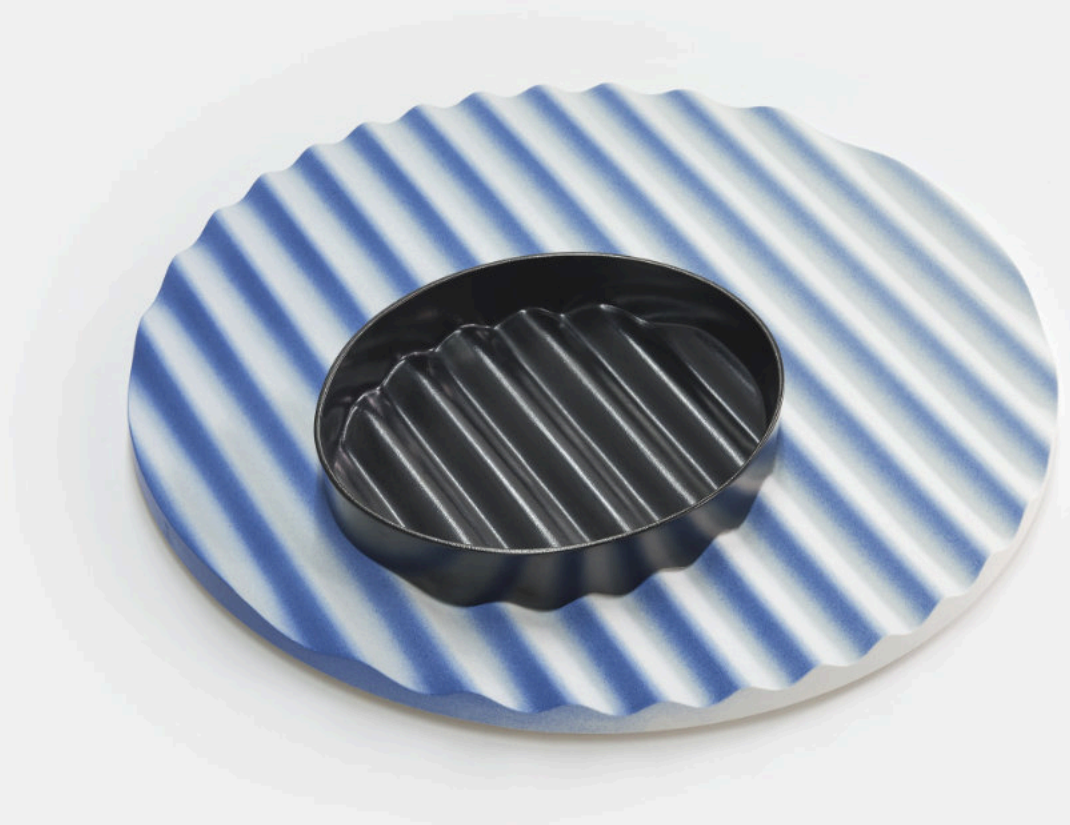
ppanse heeft een grote invloed op haar werk. 'Ik houd me daar al jaren mee bezig. Drie keer was ik er als artist-in-residence en leerde zo de Japanse cultuur beter kennen. Toch bleef veel nog vreemd en verborgen. De eenvoudige esthetiek van de oude, Japanse cultuur is uniek en raakt mij diep.' Werk van Japanse ontwerpers brachten haar op het spoor en ze ging zich intensief verdiepen in deze voor haar vreemde cultuur. 'Ik werd enthousiast maar was ook verbaasd: *Uit welke bron putten deze ontwerpers? Wat is eigenlijk typisch Japans? En wat is de gedachtenwereld erachter?* Tijdens mijn masteropleiding

Op de vorige pagina: *Soleil levant*, 2023, Ø 37,5 x 2 cm

Op de volgende pagina: *Poetische Piktogramme*, 2016, rose bloem op vierkant, 7 x 30 x 30 cm

▼ *Urban*, 2022, Ø 37,5 x 2 cm

Foto's bij dit artikel, tenzij anders aangegeven: Dominique Uldry

▲ *Soleils levants*, 2023, installatie 210 x 150 cm
Op de volgende pagina: *Werk in Galerie Yuragi, Kyoto, 2017*, foto: Margareta Daepf

analyseerde ik werk van verschillende actuele ontwerpers. Zo dompelde ik mij onder in de Japanse cultuur en haar wortels. Hierdoor werden mij typisch Japanse begrippen duidelijk: eenvoud, essentie, multifunctionaliteit, modulariteit, leegte en radicaliteit. Hedendaagse Japanse ontwerpers kunnen putten uit een heel rijke intellectuele en ambachtelijke traditie. Daarnaast heeft de oprechte belangstelling voor andere culturen al eeuwenlang de eilandcultuur verrijkt.’ Deze confrontatie en analyse gaven Daepf een nieuwe basis voor haar werk. ‘Het herinnerde mij aan wat ik vroeger maakte. Ik begin mijn werk altijd met fragmenten van gedachten en daar kon ik nu een soort nieuwe gereedschapskist van samenstellen. Met de tools daarin kan ik nu heel onconventioneel en persoonlijk werk maken.’

3D

Tekenen en knutselen waren voor Daepf als kind favoriet. Ze zal later, tijdens haar vooropleiding (1976-1977) aan de Schule für Gestaltung in Bern, de voorkeur geven aan het werken in drie dimensies boven de grafische opleiding. Ze specialiseert zich tussen 1977 en 1981 aan hetzelfde instituut in keramiek en maakt in 1982 aan de École des Arts Décoratifs in Genève – waar ze haar opleiding vervolgt – kennis met [Setsuko Nagasawa](#) en haar werk. Dat heeft een grote invloed op haar verdere ontwikkeling. Ze maakt kennis met de Japanse manier van werken en de directe manier van behandeling van het materiaal. Het leidt tot meer spontaniteit en een gevoel van vrijheid in haar benadering. ‘Ik behaalde in 1984 mijn diploma in Genève, begon mijn atelier in Bern en ging een paar jaar lesgeven. In 1989 vertrok ik naar Berlijn om bij Rebecca Horn

▲ *Poetische Piktogramme*, 2016, zilver en rose op zeshoek, 32,5 x 38 x 1 cm
Op de volgende pagina: Van links naar rechts: *Cristal double*, 2017, 24 x 24 x 35 cm,
Cristal simple, 2017, 24 x 24 x 8 cm en *Forme cristalline*, 2019, 30 x 39 x 39 cm

en Isa Genzken verder te studeren. Ik bleef er vijf jaar, had een werkperiode in het EKWC en woonde en werkte een tijd in New York. Het was een transformerende tijd en het betekende loskomen van vaststaande waarden, me openen naar de wereld.' In de jaren die volgen verdiept ze haar connectie met Japan en exposeert er enkele keren. Van 2007 tot 2009 studeert ze

aan de Hochschule für Gestaltung und Kunst in Basel en behaalt haar Master in Design | Art + Innovation.

Golfplaat

Margareta maakt vaak gebruik van de gietmethode. 'Ik maak de mallen in gips en giet dan met porselein. Meestal gaat het om kleine series.

Wanneer dat beter uitkomt of een meerwaarde oplevert, gebruik ik ook wel andere materialen of technieken. Soms is een idee niet in klei uitvoerbaar en dan moet ik uitwijken naar bijvoorbeeld 3D-printen. Onlangs gebruikte ik voor een tentoonstelling in het Musée Ariana in Genève een gelakte hoogglanzende plaat op een sokkel. Mijn objecten stonden op de plaat en het spel met de spiegeling zorgde voor een spannende dialoog tussen de werken. Ook integreerde ik een gelak-

te golfplaat, die oorspronkelijk als uitgangsmateriaal diende om het gegolfde oppervlak af te gieten.'

Afhankelijk van het gewenste resultaat gebruikt ze verschillende stooktechnieken en temperaturen. 'Het kan gaan om een stook in de anagama, maar net zo goed in een gasoven, reducerend of oxiderend. Soms is een lusterstook nodig. Zo zoek ik voor elk stuk de juiste oppervlaktetechniek en de passende kleur.'

Op de volgende pagina: ▲ *Tokyo Line - Ginza*, 2007, Ø 28 x 23 cm ▼ *Tokyo Line - Shinjuku*, 2007, Ø 28 x 23 cm
▼ *Oribe Set*, 2014, 30,8 x 35,7 x 6 en 34,2 x 39,5 x 1,5 cm

